

NOTAT

Til ministeren

7. oktober 2009

Kommenteret høringsnotat om udkast til forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Kulturministeriet sendte den 6. juli 2009 et udkast til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret (gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester m.v.) i høring med frist til den 17. august 2009.

Hovedformålet med lovforslaget er at gennemføre direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (herefter: direktivet om audiovisuelle medietjenester). Direktivet skal være gennemført senest den 19. december 2009.

Herudover er der medtaget forslag om ændring af bestemmelserne i radio- og fjernsynsloven om den fjerde FM-radiokanal samt nogle mindre redaktionelle ændringer. Disse forslag har ikke tilknytning til direktivet.

Frem til den 26. august 2009 havde 28 organisationer m.v. afgivet høringssvar, se bilag 1. TV 2/DANMARK A/S har efterfølgende ved brev af 1. oktober 2009 til Kulturministeriet afgivet supplerende bemærkninger til selskabets høringssvar af 17. august 2009.

I det følgende redegøres for hovedsynspunkterne i de modtagne høringssvar med relation til lovforslaget.

1) Indførelse af teknologineutral definition (§§ 2, 47 og kapitel 11)

Det foreslås i lovforslaget, at radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 1, ændres i overensstemmelse med direktivets teknologineutral definition, således at det fremover fastsættes, at udøvelse af programvirksomhed også omfatter lineær udsendelse af billedprogrammer til almenheden ved hjælp af øvrige elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

Afgrænsning af lineært tv (§ 2)

DI ITEK finder, at ikke-lineære tjenester – dvs. on-demand, livestreaming via IP-platforme –, bør friholdes fra tv-reguleringen, ligesom tjenester, der finder anvendelse i in-store elektroniske reklame- og informationstjenester med levende billeder, som vises på skærme i butikker og supermarkeder, bør friholdes totalt. Det samme gælder elektroniske informationssystemer i lufthavne og offentlige transportmidler, der udover aktuel og nyttig information om trafikken også indeholder reklamer, levende billeder og anden relevant information – som intet har med traditionel broadcastvirksomhed at gøre. DI ITEK opfordrer derfor til, at det præciseres i lovforslagets bemærkninger, at elektroniske informationstjenester i butikker, offentlige transportmidler og lignende ikke omfattes af begrebet lineært tv, da de ikke kan siges at have karakter af masseme-

dier som traditionel fjernsynsvirksomhed og tv-spredning til den brede offentlighed. Telenor Broadcast og Canal Digital Danmark finder, at begrebet "teknologineutralitet" bør præciseres på en sådan måde, at det kun omfatter lineære udsendelser til almenheden. Det støttes, at lineære tjenester - uanset platform - kan være omfattet af tv-reguleringen, så længe det lægges til grund, at reguleringen reduceres til et minimum. Derimod bør ikke-lineære tjenester, dvs. on-demand, live-streaming via bredbåndsplatforme m.v. undtages fra tv-reguleringen. Foreningen af Danske Interaktive Medier finder det ikke klart, hvilke tjenester det nye udvidede begreb om lineære medietjenester omfatter. Det har ikke været intentionen med direktivet, at restriktionerne i radio-/tv-lovgivningen skulle overføres på alle mulige typer af interaktive tjenester, og foreningen kan under hensyn til den nævnte uklarhed ikke anbefale, at direktivet gennemføres på den foreslåede måde. Foreningen spørger til, hvad de håndhævelsesmæssige konsekvenser er, hvis der "linkes" til hjemmesider uden for EU. Radio- og tv-nævnet foreslår, at det i forbindelse med redegørelsen for lovens udvidede anvendelsesområde i lovens bemærkninger ved omtalen af kravet om, at tjenesten skal være underlagt et redaktionelt ansvar, tydeliggøres, at det er selve muligheden for at tilrettelægge og udøve effektiv kontrol over udvælgelsen af indhold og organiseringen af dette, der er afgørende.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet har overvejet de fremsatte bemærkninger. Det fremgår af afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at det af direktivets betragtning 20 fremgår, at til fjernsynsudsendelser hører i øjeblikket navnlig analogt og digitalt tv, livestreaming, webcasting og near video-on-demand, mens video-on-demand er en on-demand audiovisuel tjeneste. Med lovforslaget foreslås radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 1, ændret i overensstemmelse med direktivets teknologineutrale definition, så det fremover fastsættes, at udøvelse af programvirksomhed også omfatter lineær udsendelse af billedprogrammer til almenheden ved hjælp af øvrige elektroniske kommunikationsnet. Der indgår i lovforslagets bemærkninger en afgrænsning af de tv-udsendelser på teknologiske platforme såsom nettet, mobilnetværk m.v., som fremover vil være omfattet af reglerne i radio- og fjernsynsloven om reklamer, sponsorering og programindhold for lineært tv. Afgrænsningen skal ske i overensstemmelse med afgrænsningen af disse som audiovisuelle medietjenester i direktivet og dets betragtninger som beskrevet i afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger. Samme kriterier skal anlægges ved vurderingen af om en on-demand audiovisuel medietjeneste er omfattet af loven og de for on-demand-tjenesterne i forhold til lineært tv foreslåede mere lempelige regler, som følger af direktivet. Efter disse afgrænsningskriterier skal tjenesten for det første have samme grundlæggende karakter af massemedie som traditionelt tv, dvs. indeholde information, underholdning og oplysning rettet mod den brede offentlighed, samt være underlagt et redaktionelt ansvar. Dernæst fremgår, at der alene tages sigte på audiovisuelt indhold, der kan sammenlignes med traditionelle tv-programmer, og som er en del af en samlet programplan eller et programkatalog. Endelig skal der være tale om økonomisk virksomhed, herunder

udøvet af public service-foretagender, men ikke virksomhed, der overvejen-
de er af ikke-økonomisk art, og som ikke konkurrerer med tv-spredning.

Kulturministeriet har præciseret lovforslagets bemærkninger, så det frem-
går, at afgrænsningen af de omfattede lineære tv-tjenester sker i overens-
stemmelse med afgrænsningen af disse som audiovisuelle medietjenester i
direktivet og dets betragtninger som beskrevet i afsnit 2.3.1. i de almindeli-
ge bemærkninger. Samtidig er det præciseret, at det af denne afgrænsning
følger, at eksempelvis enkeltstående livestreaming på nettet af konferencer
m.v. , der ikke er en del af en samlet programplan, ikke vil være omfattet af
den foreslåede nye regulering. Endvidere er det præciseret, at det af af-
grænsningen ligeledes følger, at elektroniske informationstjenester i butik-
ker, offentlige transportmidler og lignende, som ikke udsender audiovisuelt
indhold, der kan sammenlignes med traditionelle tv-programmer, som en
del af en samlet programplan, ikke omfattes af begrebet lineært tv. Det er
herudover i bemærkningerne tilføjet, at Kulturministeriet de kommende år
bl.a. i lyset af den teknologiske udvikling vil følge Radio- og tv-nævnets til-
synspraksis i forhold til den foreslåede nye regulering med henblik på at
vurdere om der er behov for justeringer af det foreslåede regelgrundlag
vedrørende afgrænsningen af de omfattede audiovisuelle medietjenester,
herunder de audiovisuelle on-demand-tjenester.

Endelig er det i bemærkningerne ved omtalen af kravet om, at de omfattede
audiovisuelle medietjenester skal være underlagt et redaktionelt ansvar,
tydeliggjort, at det er selve muligheden for at tilrettelægge og udøve effek-
tiv kontrol over udvælgelsen af indhold og organiseringen af dette, der er
afgørende.

Udbydere af lineært tv som afgrænset ovenfor, der er etableret i Danmark,
vil i overensstemmelse med direktivets oprindelseslandsprincip være un-
derlagt de danske regler. Sådanne udbydere skal lade sig registrere hos
Radio- og tv-nævnet og vil være underlagt nævnets tilsyn.

Registrering (§ 47)

Foreningen af Danske Interaktive Medier lægger til grund, at foreningens medlems-
virksomheder ikke som følge af lovforslaget skal lade sig registrere hos Radio- og tv-
nævnet som følge af deres aktiviteter på internettet, særligt web-tv.

Kulturministeriets kommentar:

Udbydere af lineært tv, herunder på internettet, som afgrænset i lovforsla-
get og de tilhørende bemærkninger skal lade sig registrere hos Radio- og tv-
nævnet. Udbydere af aktiviteter på nettet, som ikke udgør lineær tv-
udsendelsesvirksomhed som afgrænset i lovforslaget, skal derimod ikke re-
gistreres.

Udstrækning af regler om reklamer, sponsorering og programindhold til lineært tv på ikke-traditionelle platforme

Foreningen af Danske Interaktive Medier finder, at udstrækningen af de nugældende regler om reklamer, sponsorering og programindhold for lineært tv til også at gælde for tv-udsendelser på ikke-traditionelle platforme såsom internettet giver anledning til store fortolkningsmæssige vanskeligheder i forhold til tv på internettet (web-tv). Dette gælder bl.a. i forhold til definitionen af reklamer og sponsorering i forbindelse med web-tv og i forhold til hvilket indhold på nettet, reglerne skal finde anvendelse på.

Kulturministeriets kommentar:

De nugældende regler om reklamer, sponsorering og programindhold vil med lovforslaget finde anvendelse på reklamer og sponsorering i tilknytning til den lineære tv-programvirksomhed og indholdet i programvirksomheden. Radio- og tv-nævnet vil som led i sin tilsynsvirksomhed videreudvikle sin praksis på området, herunder tage stilling til konkrete fortolkningsmæssige spørgsmål.

2) Regulering af audiovisuelle on-demand-tjenester (§§ 2, 38, 38b, 47, 48, kapitel 11 og § 87)

Lovforslaget udvider anvendelsesområdet for radio- og fjernsynsloven til at omfatte audiovisuelle on-demand-tjenester og direktivets minimumregler om regulering af programindhold, reklamer og sponsorering. Det foreslås at ændre lovens § 2, stk. 1, således at det fremover fastsættes, at udøvelse af programvirksomhed også omfatter udbud af on-demand audiovisuelle medietjenester, hvis hovedformål er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende billedprogrammer til almenheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. Endvidere foreslås det i lovens § 2 at indføre direktivets definition af en on-demand audiovisuel medietjeneste og en medietjenesteudbyder med henblik på i overensstemmelse med direktivet at afgrænse den kategori af audiovisuelle on-demand-tjenester, som den foreslåede nye regulering skal finde anvendelse på, samt identificere de medietjenesteudbydere, som skal reguleres.

Afgrænsning m.v. af de omfattede on-demand-tjenester (§ 2)

DI ITEK, Telenor Broadcast og Canal Digital Danmark finder, at ikke-lineære tjenester – dvs. on-demand, livestreaming via IP-platforme m.v. –, bør friholdes fra tv-reguleringen. Telenor Broadcast og Canal Digital Danmark lægger til grund, at begrebet audiovisuelle on-demand-tjenester primært vil kunne omfatte programselskabernes netjtjenester, som allerede har et tilsvarende tilbud på traditionelle udsendelsesplatforme for tv. Foreningen af Danske Interaktive Medier finder det uklart, at dagbladens web-tv såsom eksempelvis Jyllands-Postens web tv-stations tjenester fremover vil være omfattet af de foreslåede nye regler. Foreningen vurderer, at de foreslåede nye regler på flere områder medfører afgrænsningsmæssige vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen og håndhævelsen af reglerne med deraf følgende administrative og måske også økonomiske konsekvenser for foreningens medlemmer. Danske Dagblades Forening

udtrykker tilfredshed med, at det i lovforslagets bemærkninger er anført, at elektroniske udgaver af aviser og blade ikke vil være omfattet af den foreslåede regulering. Alene medietjenester, der har stor lighed med traditionelle tv-udsendelser, bør omfattes af reguleringen. Foreningen antager i den forbindelse, at audiovisuelle elementer, herunder webcasting, som vises på et dagblads website som supplement eller i tilknytning til sitets skrevne nyheder, artikler m.v., ikke kan anses for omfattet af reguleringen. Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer og Det ny Public Serviceråd finder, at det i § 2, stk. 3, klart bør fremgå, at der i forbindelse med en audiovisuel on-demand-tjeneste kræves et programkatalog, som fyldestgørende informerer køberen om programindholdet.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet har overvejet om der i lovforslaget og dets bemærkninger skal foretages en yderligere afgrænsning m.v. af de omfattede audiovisuelle on-demand-tjenester. Det fremgår af afsnit 4.2.2. i de almindelige bemærkninger, at det i overensstemmelse med direktivets betragtninger om afgrænsningen af de audiovisuelle on-demand-tjenester er Kulturministeriets samlede vurdering, at de audiovisuelle on-demand-tjenester, der omfattes af direktivet, skal have så stor lighed med traditionelle tv-udsendelser, at formentlig kun ganske få typer internettjenester vil omfattes. Det er ministeriets opfattelse, at den foreslåede nye regulering af audiovisuelle on-demand-tjenester primært vil omfatte tv-foretagenders net-tjenester, hvor en række programmer, der har været sendt på de traditionelle tv-platforme, ligger tilgængelige som on-demand-tjenester, samt egentlige video-on-demand-tjenester, hvor brugeren på et af denne valgt tidspunkt kan downloade film eller andre audiovisuelle programmer. Når det tillige i bemærkningerne er anført, at dagbladenes web-tv såsom eksempelvis Jyllands-Postens web-tv-stations tjenester fremover vil være omfattet af de foreslåede nye regler skyldes det, at disse tjenester må betragtes som video-on-demand-tjenester. Ministeriet bemærker i tråd hermed, at det er kendetegnende for de omfattede on-demand audiovisuelle medietjenester, at de er "tv-lignende" – dvs. at de konkurrerer om samme seere som fjernsynsudsendelser, og at deres art og måden, hvorpå man får adgang til dem, med rimelighed vil få brugeren til at forvente, at tjenesterne er reguleret, jf. afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger. Ministeriet vurderer, at der på nuværende tidspunkt med lovforslaget er fastlagt tilstrækkelige rammer for afgrænsningen m.v. af de omfattede tjenester. Som anført i ministeriets kommentar ovenfor under punkt 1) er det i lovforslagets bemærkninger tilføjet, at Kulturministeriet de kommende år bl.a. i lyset af den teknologiske udvikling vil følge Radio- og tv-nævnets tilsynspraksis i forhold til den foreslåede nye regulering med henblik på at vurdere om der er behov for justeringer af det foreslåede regelgrundlag vedrørende afgrænsningen af de omfattede audiovisuelle medietjenester, herunder de audiovisuelle on-demand-tjenester. Herudover bemærker ministeriet, at Radio- og tv-nævnet som led i sin kommende tilsynsvirksomhed vil udvikle en praksis på området, her tage stilling til konkrete fortolkningsmæssige spørgsmål.

De omfattede on-demand audiovisuelle medietjenester vil som det fremgår af lovforslaget blive underlagt de i forhold til lineært tv mere lempelige regler, som følger af direktivet.

Forbud mod forskelsbehandling i reklamer

Danske Dagblades Forening ønsker en bekræftelse af, at de kommende regler om forbud mod forskelsbehandling m.v. i reklamer i on-demand audiovisuel programvirksomhed ikke vil indebære en indgriben i mediernes ret til at træffe afgørelse om, hvorvidt en annonce fra en person eller organisation skal optages eller ej.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet kan bekræfte, at kravet ikke indebærer en sådan indgriben, men at udbyderen af en tv-lignende on-demand-tjeneste – i lighed med udbydere af lineært tv – skal påse, at kravet ligesom de øvrige relevante reklameregler overholdes.

Beskyttelse af børn og unge (§§ 38 og 48)

Medierådet for Børn og Unge finder, at der med udvidelsen af reguleringen af beskyttelse af mindreårige til også at omfatte audiovisuelle on-demand-tjenester er behov for at koordinere børnebeskyttelsesforanstaltningerne med henblik på at skabe enighed mellem forskellige udbydere af medietjenesteydelser om, hvilke film, der i alvorlig grad kan skade mindreårige. Medierådet for Børn og Unge finder ikke, at filtre udgør en egnet foranstaltning ved tilrådighedsstillelse af skadeligt indhold, men anviser derimod mærkning som en relevant foranstaltning, som Rådet har stor erfaring med gennem dets arbejde med mærkning af DVD'er. DR anviser mærkning af og/eller adskillelse fra indholdet til mindreårige. Medierådet for Børn og Unge foreslår, at Rådet indgår i et samarbejde med de relevante aktører på området om at udvikle et samlet kodeks for beskyttelse af mindreårige – med afsæt i fælles kriterier for hvad, der udgør skadeligt indhold, - omfattende film og fiktion, der gøres tilgængelig via alle teknologier, og som kan dække indhold, der både "i alvorlig grad" kan være skadeligt for mindreårige samt indhold, der "i mindre alvorlig grad" kan være skadeligt for mindreårige.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet har præciseret lovforslagets bemærkninger, så det fremgår, at det er hensigten at benytte den foreslåede bemyndigelse til i bekendtgørelsesform at angive mærkning som den relevante foranstaltning ved tilrådighedsstillelse af tjenester med skadeligt indhold. Endvidere oplyses i bemærkningerne, at Kulturministeriet i lyset af den teknologiske udvikling – hvor det bl.a. må forventes, at distributionen af DVD-film inden for en overskuelig fremtid overgår til ikke-lineære medietjenester – finder det hensigtsmæssigt, at der sideløbende med det foreslåede mærkningskrav udvikles det af Medierådet for Børn og Unge foreslåede branchekodeks eller lignende ordning, der kan danne et fælles grundlag for medietjenesteudbydere mærkning af skadeligt indhold. Ministeriet forventer, at de relevante

aktører indgår i et sådant samarbejde med henblik på at skabe en praktisk anvendelig og effektiv ordning, der nyder bred respekt blandt aktørerne.

Krav om europæiske produktioner og programmer (§§ 38 b og 48)

Danske Dagblades Forening kan ikke tilslutte sig kravet om, at audiovisuelle on-demand-tjenester skal fremme produktion og adgang til europæiske programmer, da kravet i praksis ikke vil kunne efterkommes, og da det strider mod mediers ret til – under ansvar – selv at bestemme det redaktionelle indhold. De pågældende tjenestetyper er ikke at betragte som public service-medier. Foreningen opfordrer til, at kravet bortfalder eller lempes yderligere.

Kulturministeriets kommentar:

Der er tale om gennemførelse af et direktivbestemt krav med et tilknyttet rapporteringskrav til Kommissionen, jf. direktivets art. 3i. Det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15, at det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse benyttes til i bekendtgørelsesform at fastsætte, at de, som udbyder audiovisuelle on-demand-tjenester ved passende midler og når det er praktisk muligt (dvs. "tilstræber") skal fremme produktion af og adgang til europæiske programmer. Herved overlades det til udbyderne selv at bestemme i hvilket omfang og hvordan produktionen af og adgangen til europæiske programmer kan fremmes. Kravet gælder for såvel public service-udbydere som kommercielle udbydere på linie med de krav, der i dag gælder om fremme af tv-foretagenders udsendelse af europæiske programmer. På denne baggrund finder Kulturministeriet, at den foreslåede bemyndigelse opretholdes uændret.

Radio- og tv-nævnets tilsyn

Danske Dagblades Forening opfordrer til, at Radio- og tv-nævnets kommende tilsyn med de audiovisuelle on-demand-tjenester sker med behørig koordinering med Forbrugerombudsmanden. Forbrugerombudsmanden foreslår, at det i lovforslagets bemærkninger tilføjes, at de foreslåede nye regler heller ikke vil berøre Forbrugerombudsmandens kompetence til at gribe ind over for radio- og tv-selskabers eventuelle overtrædelser af markedsføringslovens §§ 3 og 4.

Kulturministeriets kommentar:

Det fremgår af afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger, at der er etableret et velfungerende uformelt samarbejde mellem Forbrugerombudsmanden og Radio- og tv-nævnet om behandling af sager efter henholdsvis radio- og fjernsynslovgivningen og markedsføringsloven, og at dette uformelle samarbejde også med de foreslåede nye regler vil fortsætte. Ministeriet finder, at beskrivelsen af dette samarbejde i bemærkningerne er dækkende.

Registrering (§ 47)

Danske Dagblades Forening bifalder, at der ikke indføres en registreringsordning eller lignende for audiovisuelle on-demand-tjenester. Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer og Det ny Public Serviceråd opfordrer til, at også udbydere af on-

demand audiovisuelle medietjenester skal registreres hos Radio- og tv-nævnet, så nævnet sættes i stand til at løfte sin tilsynsopgave. Radio- og tv-nævnet peger på, at der kan være vanskeligheder ved at håndhæve en afgørelse om indstilling af programvirksomhed for så vidt angår de tv-lignende on-demand-tjenester, der ikke skal registreres. Nævnet peger også på, at det må være en forudsætning for nævnets løsning af opgaven som tilsynsmyndighed, at der som minimum fastsættes en pligt for udbydere af audiovisuelle on-demand-tjenester til at bevare indhold, som der er klaget over, idet nævnet ikke via registreringer eller på anden vis har kendskab til alle tjenesteudbydere.

Kulturministeriets kommentar:

Udbydere af lineært tv, herunder på internettet, som afgrænset i lovforslaget og de tilhørende bemærkninger skal lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet. Som det fremgår af afsnit 4.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger vil det ikke være i direktivets ånd i forbindelse med implementeringen af direktivet at indføre anmeldelses- eller registreringsordninger for audiovisuelle on-demand-tjenester, hvorfor indførelse af sådanne ikke foreslås indført. Radio- og tv-nævnets tilsyn med disse tjenester vil basere sig på klager, presseomtale o. lign., herunder adgang for nævnet til at tage sager op af egen drift, hvilket Kulturministeriet vurderer som et tilstrækkeligt grundlag for tilsynet. I lovforslaget indsættes et stk. 2 i lovens § 87, hvori det foreslås fastsat, at medietjenesteudbydere, der udbyder on-demand audiovisuel programvirksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, ved modtagelse af en klage over programvirksomheden skal opbevare en optagelse af det program, der klages over, og at medietjenesteudbyderen endvidere i forbindelse med behandlingen af en sag vedrørende programvirksomheden kan pålægges at aflevere en optagelse af programmet.

3) Produktplacering og sponsorering (§§ 79, 80 og 85 a)

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 85 a i radio- og fjernsynslovens kapitel 11 om reklamer og sponsorering af programmer samt indgåelse af partnerskaber foreslås, at der indføres et eksplicit generelt forbud mod produktplacering i alle typer programmer i fjernsyn og audiovisuelle on-demand-tjenester, som er produceret i Danmark. Samtidig foreslås, at adgangen til produktsponsorering bibeholdes i Danmark, men at der som noget nyt i overensstemmelse med direktivet i radio- og fjernsynsloven fastsættes kriterier for en værdiafgrænsning i forhold til produktsponsorering samt fastsættes regler i medfør af loven om kreditering både før og efter et program i forhold til produktsponsorering med ydelser af betydelig værdi. Endvidere foreslås, at kulturministeren kan fastsætte regler om fravigelse af forbuddet mod produktplacering, således at der i reklamebekendtgørelsen kan fastsættes regler om, at der under de i direktivet angivne vilkår – med mulighed for at fravige kravet om identifikation af produktplacering, da dette kan være praktisk umuligt, – gives adgang til i fjernsyn og on-demand audiovisuelle medietjenester at vise spillefilm og kort- og dokumentarfilm, som indeholder produktplacering, samt programmer (dog ikke børneprogrammer og nyhedsprogrammer) produceret uden for Danmark, som indeholder produktplacering.

Produktplacering og produktsponsorering (§ 85 a)

Foreningen af Danske Interaktive Medier finder ikke forslaget om forbud mod produktplacering i tv-programmer og on-demand-tjenester hensigtsmæssigt, hvilket bl.a. vil have til følge, at danske medietjenesteudbydere vil blive stillet ringere i konkurrencen med udbydere i andre lande. Foreningen af Danske Interaktive Medier vurderer, at forbudet mod produktplacering vil give anledning til betydelige afgrænsningsmæssige vanskeligheder ved håndhævelsen af reglerne på internettet, hvor produktplaceringer og reklamer vil fremkomme i forskellige kombinationer, længder og visninger. Danske Dagblades Forening finder umiddelbart, at det er unødvendigt at indføre forbud mod produktplacering for audiovisuelle on-demand-tjenester. Samtidig finder foreningen det dog positivt, at muligheden for produktsponsorering som udgangspunkt fastholdes, idet den valgte afgrænsning mellem den tilladte produktsponsorering og den forbudte produktplacering dog er vanskelig at håndtere. TV 2 giver udtryk for lignende synspunkter. Danske Dagblades Forening lægger stor vægt på, at der anlægges en restriktiv fortolkning af begrebet produktplacering, og at begrebet ikke udvides til at omfatte reklameformer, der i dag er tilladelige såsom eksempelvisannoncør-tv – og man opfordrer til, at hensigtsmæssigheden af den foreslåede bestemmelse i § 85 a tages op til fornyet overvejelse. Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening ønsker af konkurrencemæssige hensyn, at produktplacering tillades i Danmark i overensstemmelse med direktivets muligheder for at tillade produktplacering i spillefilm, film og serier produceret til audiovisuelle medietjenester, sportsprogrammer og lette underholdningsprogrammer samt i andre typer programmer, dog ikke børneprogrammer. Samtidig mener Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening, at man skal benytte direktivets fravigelsesmulighed om, at de spillefilm og programmer, som ikke er produceret eller bestilt af medietjenesteudbyderen selv eller en virksomhed, der er tilknyttet medietjenesteudbyderen, ikke skal leve op til et identifikationskrav ved begyndelsen og afslutningen af et program, da det i praksis vil være umuligt at håndtere. TV 2 finder det uacceptabelt, at det ikke i lovforslaget er begrundet, hvorfor der foreslås mere restriktive bestemmelser for produktplacering end direktivets. TV 2 foreslår, at direktivets regler om produktplacering i sin helhed implementeres i radio- og fjernsynsloven med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår for den danske mediebranche i forhold til øvrige europæiske medieudbydere. Såfremt forbuddet mod produktplacering fastholdes, foreslår TV 2 subsidiært, at man udvider den påtænkte undtagelse om at tillade produktplacering i danske spillefilm og kort- og dokumentarfilm til også at omfatte tv-fiktion. Derudover foreslår TV 2, at også audiovisuelle on-demand-tjenester må indeholde produktplacering. TV 2 anfører, at den i lovforslaget foreslåede undtagelse til forbuddet mod produktplacering bør indføres i selve lovteksten. Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer og Det ny Public Servicerråd finder, at sondringen mellem produktplacering og produktsponsorering er med til at svække det generelle forbud mod produktplacering og vil vanskeliggøre Radio- og tv-nævnets tilsynspligt. Radio- og tv-nævnet finder, at den valgte afgrænsning mellem den tilladte produktsponsorering og den forbudte produktplacering baseret på begreberne "residualværdi" og "betydelig værdi" i nogle situationer kan give anledning til komplekse afvejninger. Nævnet finder, at begrebet "betydelig værdi" bør knyttes til produktets/ydelsens relative betydning for produktionens værdi, således at der gives videre rammer for lovlig produktsponsorering i f.eks. dyre dramaproduktioner end ved billige life-style-produktioner.

Kulturministeriets kommentar:

Der har i kredsen af partier bag den mediepolitiske aftale for 2007-2010 været drøftelser af, hvorvidt der i overensstemmelse med direktivets liberaliseringer skal ske en yderligere liberalisering af de danske reklameregler. Der har ikke i kredsen været et politisk ønske om indførelse af yderligere liberaliseringer på området, herunder i forhold til produktplacering.

Af hensyn til paralleliteten til reguleringen af produktplacering i programmer for lineært tv finder Kulturministeriet, at der skal fastsættes tilsvarende regler for produktplacering i programmer i audiovisuelle on-demand-tjenester. Sondringen mellem produktsponsorering og produktplacering er direktivbestemt. Kulturministeriet har overvejet valget af kriterier for afgrænsningen mellem produktsponsorering og produktplacering. Ministeriet har i lyset af høringssvarene valgt at foretage den endelige fastlæggelse af det afgørende kriterium om "betydelig værdi" i forbindelse med udarbejdelsen af den kommede reklamebekendtgørelse. Ministeriet har i den forbindelse undladt at definere begrebet i lovtæksten, men har i lovforslagets bemærkninger angivet to alternative muligheder for en begrebsfastlæggelse i reklamebekendtgørelsen.

Endvidere har ministeriet i lovtæksten indsat, at kulturministeren kan fastsætte regler om fravigelse af forbuddet mod produktplacering.

Radio- og tv-nævnet vil som led i sin kommende tilsynsvirksomhed udvikle en praksis på området, herunder tage stilling til konkrete fortolkningsmæssige spørgsmål.

Kreditering af sponsor m.v. (§§79-80)

Foreningen af Danske Interaktive Medier og TV 2 finder, at forslaget om udstrækning af reguleringen af sponsorkreditering på tv med forbud mod kreditering af sponsor undervejs i en udsendelse til også at omfatte sponsorater i forbindelse med on-demand audiovisuelle medietjenester ikke svarer til direktivets minimumsregler, som muliggør, at krediteringen kan finde sted undervejs i et program. TV 2 foreslår, at forbudet mod kreditering af sponsorer undervejs i en udsendelse udgår, subsidiært at adgangen til at identificere sponsor undervejs i et program indskrænkes til at omfatte visse typer af programmer, såsom sportsudsendelser og lette underholdningsprogrammer. DR foreslår, at bestemmelsen om, at "sponsors navn, mærke (logo), produkt eller tjenesteydelse ikke må nævnes i programmet" udgår med henblik på at undgå, at produktsponsorering, hvor produktet/tjenesteydelsen eller lignende vises eller nævnes i programmet, i realiteten udelukkes. Samtidig påpeger DR, at der er behov for at kunne indgå i nye former for samarbejder, herunder med biblioteker og universiteterne, uden at de herved underlægges sponsoreringsreglerne. Radio- og tv-nævnet konstaterer, at kredsen af potentielle co-producenter udvides med lovforslaget, og at der derved sker en indskrænkning af sponsorbegrebet.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet finder, at der skal være et forbud mod kreditering af sponsor undervejs i et program også i audiovisuelle on-demand-tjenester af hensyn til paralleliteten til reguleringen af sponsorkreditering for programmer i lineært tv. Forbudet mod kreditering af sponsor undervejs i et program er som hidtil ikke til hinder for, at produktet/tjenesteydelsen indgår eller vises i selve programmet, men betyder derimod, at der ikke må ske en kreditering af sponsor undervejs i programmet. Reglerne om sponsoring i lovens kapitel 11 omfatter ethvert indirekte eller direkte tilskud til finansieringen af programmer, når formålet er at fremme sponsors navn, mærke m.v. Hvis formålet med et tilskud til finansieringen af et program ikke er at fremme den pågældende tilskudsgivers navn, logo m.v. finder sponsorreglerne - og de heri fastsatte begrænsninger - ikke anvendelse. Udvidelsen af kredsen af potentielle co-producenter er direktivbestemt.

4) Retten til at få korte nyhedsuddrag (radio- og fjernsynslovens § 90 og ophavsretslovens §§ 25 a og 69)

Det følger af direktivets artikel 3k, at medlemsstaterne skal sikre, at ethvert tv-spredningsforetagende, der er etableret i Fællesskabet, med henblik på korte nyhedsuddrag på loyale, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår skal have adgang til begivenheder af stor interesse for offentligheden, som transmitteres med eneret af et tv-spredningsforetagende under deres jurisdiktion. Anmodning om adgang hertil skal i første omgang rettes til en tv-station, der har denne eneret, og som er etableret i samme medlemsstat, som den tv-station, der ønsker en adgang. Retten til adgang til korte nyhedsuddrag bør således kun finde anvendelse på et grænseoverskridende grundlag, når det er nødvendigt. De korte nyhedsuddrag må kun anvendes til generelle nyhedsprogrammer og må kun anvendes i on-demand audiovisuelle medietjenester, hvis det samme program tilbydes tidsforskudt af den samme medietjenesteudbyder. Medlemsstaterne skal sikre, at der fastlægges nærmere regler og betingelser for tilvejebringelse af sådanne korte nyhedsuddrag.

Implementering i ophavsretsloven

Danmarks Idræts-Forbund, Team Danmark, Danske Advokater, Samrådet for Ophavsret samt Dansk Musiker Forbund finder ikke, at direktivbestemmelserne om korte nyhedsindslag er formuleret som undtagelser fra eller indskrænkninger i den ophavsretlige eneret. Det påpeges af Danske Advokater, at reguleringen i art. 3k overordnet set handler om at få adgang til en transmission af en begivenhed med henblik på at bringe et kort uddrag fra transmissionen, når der er en tv-station, som har erhvervet eneret til at transmittere fra den pågældende begivenhed. Selve adgangen til transmissionen er ophavsretlig irrelevant, og er derfor ikke egnet til at blive reguleret som en undtagelse i ophavsretsloven. Samrådet for Ophavsret vurderer, at det helt afgørende formål med art. 3k er at sikre adgang til en begivenhed, der har offentlighedens interesse; ikke at foretage en ophavsretlig regulering af rettighederne til de værker, der måtte fremføres som led i sådanne begivenheder, og som derfor også måtte blive medtaget i

sådanne korte nyhedsindslag. Dansk Musiker Forbund anfører, at det fremgår af direktivets art. 3k, stk. 3, at et fjernsynsforetagendes adgang til begivenheder af stor interesse sikres ved at give fjernsynsforetagendet adgang til det transmitterendes fjernsynsforetagendes signal, dvs. inden de pågældende begivenheder udsendes. Reguleringen af adgangen til et fjernsynsforetagendes signal hører mere naturligt hjemme i radio- og fjernsynsloven. Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark har anført, at man i direktivets art. 3k, stk. 6, har reguleret godtgørelsen til den tv-station, der har eneretten til den begivenhed, der er tale om. Godtgørelsen er maksimeret til de tekniske udgifter. Der er altså ikke tale om en rettighedsmæssig kompensation, hvilket viser, at reglerne ikke er af ophavsretlig karakter. Endvidere påpeger Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark, at man overordnet set må konstatere, at korte nyhedsindslag-reguleringen handler om at få adgang til en transmission med henblik på at bringe et kort uddrag af den, når der er en tv-station, som har "opnået enerettighederne til begivenheden". Dette er ophavsretligt irrelevant, dvs. det er ikke egnet til at blive reguleret som en undtagelse i ophavsretsloven.

Fælles for de nævnte organisationer er, at de er af den opfattelse, at implementeringen bør ske i radio- og fjernsynsloven.

DR og TV 2 | DANMARK A/S tilslutter sig, at artikel 3k implementeres i ophavsretsloven ved en vederlagsfri adgang til fjernsynsforetagenders signaler og med den indskrænkning i ophavsretten og de nærtstående rettigheder knyttet hertil, som dette afstedkommer.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet medgiver, at formuleringerne i direktivet (såvel i selve direktiv-teksten som i betragtningerne) for så vidt angår ovennævnte kunne være formuleret mere klart. En samlet afvejning af de modtagne høringssvar, herunder i forhold til formålet med bestemmelsen om korte nyhedsuddrag, fører imidlertid efter ministeriets opfattelse til, at implementeringen bør finde sted i radio- og fjernsynsloven kombineret med en regulering i ophavsretsloven, jf. nedenfor. Det overordnede mål med ordningen om korte nyhedsuddrag er, at alle tv-stationer skal have adgang til at udsende de omtalte uddrag af hensyn til fremme af pluralisme gennem mangfoldighed og for at værne om den grundlæggende frihed til at modtage oplysninger og sikre, at seernes interesser nyder den fornødne beskyttelse i fuldt omfang (betragtning nr. 38 og nr. 39). Det betyder efter Kulturministeriets opfattelse, at det ikke alene handler om adgang til signalet, men også om retten til at udnytte de korte nyhedsuddrag. Hvis ikke dette i praksis betyder vederlagsfrit i forhold til ophavsretslovgivningen, kommer ordningen reelt til alene at handle om teknisk adgang til tv-signalet, dvs. om billedkvalitet, hvad der næppe har været hensigten med bestemmelsen. I og med at betalingsspørgsmålet er beskrevet udtømmende ("ekstraudgifter, der påløber direkte i forbindelse med tilvejebringelse af adgang"), må det efter ministeriets opfattelse formodes, at det ikke har været hensigten med direktivreguleringen, at der også er et "efterfølgende" vederlagskrav i

medfør af ophavsretslovgivningen. Det må således i praksis efter ministeriets vurdering betyde indskrænkning af rettighederne til de værker og nærtstående rettigheder, der indgår i korte uddrag, der er givet adgang til efter radio- og fjernsynsloven. Hvis en medlemsstat vælger at gennemføre bestemmelsen om korte nyhedsuddrag ved at indføre en regel om, at alle fjernsynsforetagender skal have adgang til uddrag (i modsætning til fysisk adgang til selve begivenheden) fra det enetransmitterende fjernsynsforetagende, vil det sidstnævnte foretagende kunne hindre efterfølgende udnyttelse, hvis ikke der indføres indskrænkninger i ophavsretsloven. Da medlemsstaterne har frit valg mellem de forskellige gennemførelsesmetoder, må det på denne baggrund – særligt under hensyn til opfyldelsen af formålet med direktivet – antages, at medlemsstater, der gennemfører ved at give adgang til uddrag i radio- og fjernsynsloven, parallelt hermed også skal indføre de nødvendige indskrænkninger i ophavsretsloven. En korrekt implementering af bestemmelsen - herunder i lyset af formålet med ordningen - må derfor efter ministeriets vurdering nødvendigvis indebære en regulering i radio- og fjernsynsloven kombineret med en indførsel af de nødvendige indskrænkninger i ophavsretsloven.

I forbindelse med forberedelsen af implementeringen af direktivet i dansk lovgivning blev det indikeret, at art. 3k udelukkende ville blive implementeret i radio- og fjernsynsloven. Det har efterfølgende vist sig, at formålet med bestemmelsen udelukkende kan opfyldes, hvis reguleringen i radio- og fjernsynsloven kombineres med indførslen af undtagelser i ophavsretsloven m.h.p. at sikre, at ophavsretten ikke kan benyttes til at hindre den informationsfrihed, der i overensstemmelse med direktivet er tilvejebragt med forslaget til de nye regler i radio- og fjernsynsloven.

Hjemmel i infosoc-direktivet og internationale konventioner på ophavsretsområdet Danmarks Idræts-Forbund, Team Danmark, Danske Advokater, Samrådet for Ophavsret, Dansk Musiker Forbund, Dansk Artist Forbund, Dansk Skuespillerforbund, Dansk Komponistforening, Dansk Musikforlæggerforening, Gramex, IFPI Danmark samt KODA er alle af den opfattelse, at infosoc-direktivet (direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001), der indeholder en udtømmende liste over mulige undtagelser fra ophavsmyndernes eneret, ikke indeholder den fornødne hjemmel til den foreslåede bestemmelse. Til støtte for denne opfattelse anføres det, at det fremgår af betragtning 40 i direktivet at adgangen til begivenheder af stor interesse for offentligheden med henblik på korte nyhedsindslag ikke bør berøre Europaparlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (infosoc-direktivet).

Kulturministeriets kommentar:

Formuleringen i betragtning nr. 40 om at kravene i AVMS-direktivet ikke berører infosoc-direktivet og internationale traktater om ophavsret mv. betyder efter Kulturministeriets opfattelse, at der er hjemmel i infosoc-direktivet og de relevante internationale konventioner til at indføre den fo-

reslåede nye undtagelse i ophavsretslovens § 25 a. Det bemærkes i den forbindelse, at det under forhandlingerne om direktivet om audiovisuelle medietjenester indgående blev drøftet, herunder med Rådets Juridiske Tjeneste og Kommissionen, hvorvidt bestemmelsen om de korte nyhedsuddrag er i overensstemmelse med infosoc-direktivet og de internationale konventioner på området, herunder Bernerkonventionen og TRIPS-aftalen. Det blev i den forbindelse fremhævet, at de nødvendige indskrænkninger i ophavsrettighederne kan retfærdiggøres af informationshensyn.

Den relevante hjemmel i infosoc-direktivet findes i artikel 5, stk. 3, litra c, sidste led. Det følger af bestemmelsen, at medlemsstaterne kan indføre indskrænkninger i ophavsretten og de beslægtede rettigheder, hvis der er tale om anvendelse af værker eller andre frembringelser i forbindelse med redogørelse for dagsbegivenheder, og det sker i et omfang, som det informative formål berettiger til, og såfremt kilden med ophavsmandens navn angives, medmindre dette viser sig umuligt. Disse betingelser må antages at svare til kravene i artikel 3k i direktivet om audiovisuelle medietjenester, herunder særligt kravene om, at der skal være tale om korte, generelle nyhedsuddrag og begivenheder af stor interesse for offentligheden.

Det er endvidere Kulturministeriets vurdering, at den såkaldte tre-trin-test i infosoc-direktivets artikel 5, stk. 5, de facto er gennemført og fundet opfyldt i forbindelse med forhandlingerne om direktivet om de audiovisuelle medietjenester. Efter tre-trin-testen må undtagelser til ophavsretten og de beslægtede rettigheder kun anvendes i visse specielle tilfælde, der ikke strider mod den normale udnyttelse af værket eller andre frembringelser og ikke indebærer urimelig skade for rettighedshaverens legitime interesser. Kulturministeriet har gengivet ovennævnte synspunkter i lovforslagets bemærkninger, således at forholdet til EU-retten og de internationale ophavsretlige konventioner klart er beskrevet heri.

Lovteknisk opbygning af ændringerne i ophavsretsloven

Dansk Musiker Forbund, Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark finder, at selve opbygningen af lovforslaget og den foreslåede § 25 a ikke er i overensstemmelse med ophavsretslovens systematik og opbygning af lovens undtagelsesbestemmelser i kap. 2, herunder især § 25, hvor man i selve bestemmelsen beskriver undtagelser i forhold til eneretten i § 2 og under de nærtstående rettigheder i lovens kap. 5 henviser til undtagelsesbestemmelserne i lovens kap. 2. Derudover har nævnte organisationer samt Samrådet for Ophavsret påpeget, at der i ophavsretslovens § 69, stk. 3, bør henvises til den nye § 25 a, stk. 1. DR mener ikke, at den nye bestemmelse i dens nuværende form er en undtagelse til signalretten i § 69 på samme måde som alle andre rettigheder i ophavsretsloven, der specifikt er undtaget. DR foreslår, at der specifikt undtages til § 69 på samme måde, som der er undtaget til § 2 og de øvrige nærtstående rettigheder i lovforslaget.

Kulturministeriets kommentar:

På baggrund af de indkomne høringssvar har Kulturministeriet genovervejet den lovtekniske opbygning af implementeringen af art. 3k i ophavsretsloven og er på den baggrund kommet frem til, at den foreslåede implementering af art. 3k kan forbedres på en række punkter. Formålet med direktivet kan efter ministeriets opfattelse mest enkelt opfyldes, hvis alle fjernsynsforetagender ikke blot har en adgangsret til korte nyhedsuddrag via radio- og fjernsynsloven, men derimod også en udnyttelsesret til de omhandlede nyhedsuddrag, som sikres via indførelse af indskrænkninger i ophavsretsloven.

Derfor foreslås indført i § 90 i radio- og fjernsynsloven som nyt stk. 3 en bestemmelse om, at et fjernsynsforetagende, der med eneret transmitterer en begivenhed af stor interesse for offentligheden, skal give andre fjernsynsforetagender, der er etableret inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, adgang til korte uddrag fra det transmitterende signal. I et nyt stk. 4, bestemmes det, at uddrag, der er givet adgang til efter stk. 3, kun må anvendes i generelle nyhedsprogrammer. Det bestemmes endvidere, at uddrag i et generelt nyhedsprogram kun må anvendes i on-demand audiovisuelle medietjenester, når det samme program tilbydes tidsforskudt af den samme medietjenesteudbyder. I et nyt stk. 5, bestemmes det, at kulturministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til og anvendelsen af uddrag efter stk. 3 og 4. I ophavsretsloven foreslås indført en ny § 25 a om, at værker, der indgår i uddrag, der er givet adgang til efter § 90, stk. 3, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed samt regler udstedt efter § 90, stk. 5, i samme lov, må gengives i overensstemmelse med § 90, stk. 4, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed samt regler udstedt i medfør af § 90, stk. 5, i samme lov. Det foreslås desuden at gøre den nye undtagelsesbestemmelse i ophavsretsloven anvendelig på de nærtstående rettigheder via henvisningssystemet i ophavsretslovens kap. 5. Der består således et toleddet system, hvor de nye bestemmelser i radio- og fjernsynsloven bestemmer, at et fjernsynsforetagende, der med eneret transmitterer en begivenhed af stor interesse for offentligheden, skal give andre fjernsynsforetagender, der er etableret inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, adgang til korte uddrag fra det transmitterende signal, mens reguleringen i ophavsretsloven indskrænker de ophavsretlige enerettigheder og nærtstående rettigheder, der er knyttet til en sådan udnyttelse.

Hjemmel i direktivet om audiovisuelle medietjenester

Danmarks Idræts-Forbund, Team Danmark, Dansk Musiker Forbund, Dansk Artist Forbund, Dansk Skuespillerforbund, Dansk Komponistforening, Dansk Musikforlæggerforening, Gramex, IFPI Danmark samt KODA mener ikke, at der er hjemmel i AVMS-direktivet til at fastsætte indskrænkninger vedrørende musikrettigheder i forbindelse med musik, der bliver spillet som led i de tv-transmissioner, som en tv-station vil have korte nyhedsindslag fra.

Kulturministeriets kommenter:

Der henvises til ovenstående bemærkninger.

Afgrænsning over for §§ 22 og 25 i ophavsretsloven

Dansk Musiker Forbund mener, at det bør fremgå af lovforslaget, hvorledes den foreslåede bestemmelse indholdsmæssigt adskiller sig fra ophavsretslovens § 22 om citatretten og § 25 om reportagereglen.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet har i lovforslagets almindelige bemærkninger vurderet, at hverken citatretten eller reportagereglen udgør tilstrækkelig hjemmel til at omfatte korte nyhedsuddrag fra begivenheder af stor interesse for offentligheden. Ministeriet har præciseret bemærkningerne på dette punkt.

Definition af on-demand begrebet

Dansk Musiker Forbund påpeger, at on-demand begrebet i lovforslaget ikke er defineret på samme måde som i direktivet, men i stedet anvendes samme definition som anvendes i ophavsretslovens § 2, stk. 4, nr. 1, der stammer fra infosoc-direktivets art. 3, stk. 2. Dansk Musiker Forbund bemærker, at det er uomtalt i lovbemærkningerne til forslaget til såvel radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 3, og ophavsretslovens § 25 a, hvorvidt on-demand begrebet skal forstås på samme måde i de to love på trods af forskellen i ordlyden, og hvorledes definitionen af on-demand audiovisuel medietjeneste i AVMS-direktivet hænger sammen med definitionen af on-demand begrebet i infosoc-direktivet.

Kulturministeriets kommentar:

Bemærkningerne er imødekommet via reguleringen i radio- og fjernsynsloven. Der henvises til ovenstående bemærkninger.

On-demand audiovisuelle medietjenesters rettigheder

Danske Dagblades Forening ønsker, at on-demand audiovisuelle medietjenester, der ikke er tilknyttet et tv-spretningsforetagende, skal have ret til at bringe korte nyhedsindslag af begivenheder af stor interesse for almenheden. Foreningen henviser til, at AVMS-direktivet er et minimumsdirektiv, hvilket indebærer, at medlemslandene i princippet bør kunne udvide bestemmelsernes anvendelsesområde.

Kulturministeriets kommentar:

Det fremgår af artikel 3k, stk. 5, at korte nyhedsuddrag kun må anvendes i on-demand audiovisuelle medietjenester, hvis det samme program tilbydes tidsforskudt af den samme medietjenesteudbyder. Derudover fremgår det af betragtning 41, at det bør sikres, at medietjenesteudbydernes praksis med at udbyde deres live-tv-udsendelser af nyhedsprogrammer som on-demand tjenester, efter de har været sendt i direkte tv, stadig er mulig, uden at det er nødvendigt at skræddersy det enkelte program ved at udlede korte uddrag. Muligheden bør begrænses til levering af det identiske tv-program på on-demand basis fra samme medietjenesteudbyder, så det ikke

kan anvendes til at skabe nye on-demandbaserede forretningsmodeller på grundlag af korte uddrag. Det er ministeriets opfattelse, at dette krav ikke kan fraviges. Danske Dagblades Forenings ønske imødekommes derfor ikke.

TV 2 | DANMARK A/S anfører, at det ikke er tanken, at medietjenesteudbydere alene skal kunne anvende korte nyhedsindslag i on-demand tjenester og ønsker derfor præciseret i selve lovteksten, at et fjernsynsforetagende tillige er berettiget til at stille de nyhedsudsendelser, der har været udsendt på tv, og hvori indgår korte nyhedsindslag, til rådighed på en sådan måde, at almenheden får adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt. Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark ønsker at få udskriftet ordet "hvis" i § 25a, stk. 1, 2. pkt. med "på en sådan måde, at " eller lignende.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet er enig i bemærkningen om, at en medietjenesteudbyder ikke udelukkende kan anvende generelle nyhedsprogrammer, hvori der indgår korte nyhedsuddrag, on-demand. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at de korte nyhedsuddrag kun må anvendes on-demand, hvis det samme program tilbydes tidsforskudt af den samme medietjenesteudbyder. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at muligheden herfor begrænses til levering af det identiske tv-program på on-demand basis fra samme medietjenesteudbyder, så det ikke kan anvendes til at skabe nye on-demandbaserede forretningsmodeller på grundlag af korte nyhedsuddrag. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor om implementeringen i både radio- og fjernsynsloven og ophavsretsloven.

TV 2 | DANMARK A/S ønsker endvidere præciseret i den foreslåede § 25a, stk. 2, at nyhedsudsendelser, hvori nyhedsklip indgår i overensstemmelse med bestemmelsen, efterfølgende kan stilles til rådighed af medieforetagendet på on-demand basis.

Kulturministeriets kommentar:

Det er ministeriets opfattelse, at TV 2 | DANMARK A/S' ønske er imødekommet med den nye implementeringsmetode, jf. ovenfor.

Fjernsynsforetagender fra andre lande inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark påpeger, at man ikke i den danske ophavsretslov kan regulere forhold vedrørende fjernsynsforetagender fra andre lande end Danmark. Organisationerne finder det derfor problematisk, at § 25a, stk. 1, indledes med ordene "Et fjernsynsforetagende i en medlemsstat inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde".

Kulturministeriets kommentar:

Det fremgår af artikel 3k, stk. 1, at medlemsstaterne sikrer, at ethvert fjernsynsforetagende, der er etableret i Fællesskabet, med henblik på korte nyhedsuddrag, har adgang til begivenheder af stor interesse for offentlig-

heden, som transmitteres med eneret af et fjernsynsforetagende under deres jurisdiktion. Det er således et krav, at implementeringen i dansk ret sikrer, at andre fjernsynsforetagender etableret uden for Danmarks grænser på lige fod med danske fjernsynsforetagender får adgang til begivenheder af stor interesse for offentligheden, som transmitteres med eneret af et fjernsynsforetagende, der henhører under dansk jurisdiktion. Denne adgang er nu sikret ved den foreslåede regulering i radio- og fjernsynsloven. Organisationernes indvending er dermed imødekommet via den nye implementeringsmetode. Der henvises til bemærkningerne herom ovenfor.

Definition af forskellige begreber

Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark anfører, at der i lovtæksten og lovbetænkningerne flere steder anvendes begreberne "fjernsynsforetagende", "transmittere" og "medietjenesteudbyder". Dette er begreber, der er ganske velkendte og veldefinerede i radio- og tv-lovgivningen, men ikke i den danske ophavsretslov. Det er derfor nødvendigt i lovtæksten eller i lovbetænkningerne at præcisere, at disse udtryk alene gælder lineære transmissioner (altså tv) og ikke ikke-lineære transmissioner.

Kulturministeriets kommentar:

Med den nye implementeringsmetode anvendes de nævnte begreber ikke i den ophavsretlige regulering.

Retten til at anvende korte nyhedsuddrag gælder ifølge AVMS-direktivet ikke kun lineære transmissioner. Generelle nyhedsprogrammer, hvori der indgår korte nyhedsuddrag, må også anvendes i on-demand audiovisuelle medietjenester, hvis det samme program tilbydes tidsforskudt af den samme medietjenesteudbyder. Kulturministeriet kan derfor ikke imødekomme ønsket om, at det i lovtæksten eller betænkningerne præciseres, at de nævnte udtryk alene gælder lineære transmissioner, da det vil begrænse anvendelsesområdet for de korte nyhedsuddrag i strid med direktivet.

DR bemærker, at begrebet "anvende" er benyttet i lovtæksten, men at dette begreb ikke er nærmere defineret i lovforslaget. Ophavsretslovens udnyttelsesbegreber i § 2, herunder særligt for så vidt angår tilgængeliggørelse for almenheden, er således ikke brugt i bestemmelsen. Det er DRs opfattelse, at dette er i overensstemmelse med art. 3k, da direktivet ikke indeholder begrænsninger eller nærmere definitioner af udnyttelsesmåderne. DR går ud fra, at dette betyder, at fjernsynsforetagender må udnytte korte nyhedsklip i sine generelle nyhedsprogrammer på alle de platforme og ved alle de udnyttelsesmåder, som fjernsynsforetagenderne har til rådighed – så længe dette i øvrigt omfangsmæssigt sker inden for bestemmelsens område.

Kulturministeriets kommentar:

Begrebet "anvende" benyttes ikke længere i den foreslåede § 25 a, men er flyttet over i radio- og fjernsynsloven. Begrebet hidrører fra artikel 3k, stk. 5. Retten til at anvende korte nyhedsuddrag tilkommer fjernsynsforetagender i deres udsendelse af generelle nyhedsprogrammer (fjernsynsudsendinger).

se). Derudover indføres der en begrænset ret til anvendelse af generelle nyhedsprogrammer, hvori der indgår korte nyhedsuddrag, i on-demand audiovisuelle medietjenester, hvis det samme program tilbydes tidsforskudt af det samme fjernsynsforetagende. De generelle nyhedsprogrammer, hvori der indgår korte nyhedsuddrag, kan kun udnyttes i on-demand audiovisuelle medietjenester, hvis det identiske program har været sendt i en lineær transmission.

Forholdet til arrangementsretten

DR har bemærket, at det er uklart om det foreliggende lovforslag tager højde for den såkaldte arrangementsret, da dette kan have betydning for, hvordan og om den foreslåede implementering i praksis kan udnyttes.

Kulturministeriets kommentar:

Det er ministeriets opfattelse, at arrangementsretten ikke er relevant for udnyttelsen af retten til korte nyhedsuddrag. Arrangementsretten kan ikke udstrækkes til at omfatte indslag om begivenheder, som allerede er offentliggjort med samtykke fra rettighedshaverne. Det vil blive præciseret i lov-bemærkningerne, at retten til at anvende korte nyhedsuddrag først træder i kraft, når transmissionen af den begivenhed, der skal sendes korte nyhedsuddrag fra, er afsluttet.

Generelle nyhedsprogrammer

DR anfører, at ministeriet tolker begrebet "generelle nyhedsprogrammer" derhen, at det ikke skal være muligt at lave specifikke, temabaserede nyhedsprogrammer, f.eks. om et enkelt emne eller en enkelt sportsgren. DR er ikke af den opfattelse, at denne begrænsning kan udledes af direktivet. Afgørende for forståelsen af begrebet "generelle nyhedsprogrammer" må i stedet efter DRs opfattelse være, at anvendelsen af et indslag fra en begivenhed har nyhedskarakter og præsenteres som sådan i et program.

Kulturministeriets kommentar:

Det er ministeriets opfattelse, at det er nødvendigt at skelne mellem generelle nyhedsprogrammer og specifikke nyhedsprogrammer. Det fremgår af direktivteksten, at de korte uddrag kun må anvendes i generelle nyhedsprogrammer. Et generelt nyhedsprogram må per definition behandle mere end ét emne. Modpolen til et generelt nyhedsprogram er et specifikt, temabaseret nyhedsprogram, f.eks. om et enkelt emne eller en enkelt sportsgren. Ministeriet er enig i betragtningen om, at et uddrag fra en begivenhed skal have nyhedskarakter og præsenteres som sådan i et program. Det program, som uddraget præsenteres i, skal blot kunne karakteriseres som et generelt nyhedsprogram.

Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark ønsker at få præciseret, at der med generelle nyhedsindslag ikke menes sportsnyheder. Organisationerne ønsker at få præciseret, at når det gælder almene tv-stationer, gælder retten til at bringe korte nyhedsindslag alene i generelle nyhedsprogrammer og ikke i sportsnyheder, mens

sportskanaler også har mulighed for at bringe disse korte uddrag i dets programmerede nyhedsprogrammer.

Kulturministeriets kommentar:

Der findes ikke at være støtte i direktivet til den foreslåede forskelsbehandling mellem almene tv-stationer og rene sportskanaler.

Begivenheder af stor interesse for offentligheden

DR tilslutter sig ministeriets synspunkt om, at det er den enkelte berettigede tv-station, der selv afgør, hvorvidt en begivenhed er af stor interesse for offentligheden. Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark er principielt enige i ministeriets beskrivelse af, hvilke begivenheder der omfattes reguleringen, men finder det uacceptabelt, at det er op til det fjernsynsforetagende, der ønsker at anvende korte nyhedsindslag, at vurdere, hvorvidt en begivenhed er af stor interesse for offentligheden. Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark ønsker i stedet, at det i bemærkningerne kommer til at fremgå, at det er op til tv-foretagendet at sikre sig, at udnyttelsen falder inden for rammerne af undtagelsesbestemmelsen.

Kulturministeriets kommentar:

Ministeriet er enig i, at det er op til det fjernsynsforetagende, der ønsker at udnytte den nye undtagelsesbestemmelse, at sikre sig, at udnyttelsen falder inden for rammerne af undtagelsesbestemmelsen. Derudover har ministeriet valgt, at et fjernsynsforetagende, der ønsker at anvende korte nyhedsuddrag, skal anmode det eneretstransmitterede fjernsynsforetagende herom. Teknisk vil adgangen kunne gives på flere måde, f.eks. ved at give direkte adgang til det transmitterede signal eller ved at udlevere optagelser af de pågældende uddrag.

Forenede Danske Antenneanlæg udtrykker bekymring over, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 90, stk. 3, i radio- og fjernsynsloven ophæves, idet Kulturministeren så er uden bemyndigelse til at fastsætte regler for større begivenheder. Forenede Danske Antenneanlæg finder det ønskeligt, at man fremover aktivt sikrer, at begivenheder såsom forårets landskamp mellem Danmark og Sverige kan ses af alle.

Kulturministeriets kommentar:

Høringssvaret synes at bero på en misforståelse af reglerne i radio- og fjernsynslovens § 90. Bemyndigelsen i § 90, stk. 3, har aldrig været udnyttet og vedrører ikke de såkaldte listebegebenheder, som er reguleret i § 90, stk.1. Bemyndigelsen i § 90, stk. 1, er ikke længere udnyttet.

Tidsbegrænsninger for udsendelsen af generelle nyhedsprogrammer

DR bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at det kun i specielle tilfælde vil være sådan, at et nyhedsindslag har en nyhedsværdi, der berettiger et fjernsynsforetagende til at anvende dette on-demand i længere tid, efter at begivenheden har fundet sted. DR henleder opmærksomheden på, at stort set alle fjernsynsforetagender har sine nyhedsprogrammer liggende on-demand i lang tid, efter at disse har været udsendt første

gang, og at det er i denne sammenhæng og på denne måde, at on-demand tjenester typisk anvendes i dag.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet er opmærksom på, at nyhedsprogrammer ligger tilgængelige on-demand i en længere periode. Det er ikke hensigten med reguleringen at begrænse medietjenesteudbydernes praksis med at udbyde deres live-tv-udsendelser af nyhedsprogrammer som on-demand tjenester, efter de har været sendt i direkte tv. Ministeriet fjerner derfor den omtalte pas-sus i bemærkningerne.

Forholdet til Grundloven

Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark har rejst problemstillingen, om implementeringen i ophavsretsloven er ekspropriation i strid med grundlovens § 73.

Kulturministeriets kommentar:

Det er Kulturministeriets opfattelse, at der ikke med den foreslåede gennemførelse af bestemmelserne om korte nyhedsuddrag er tale om ekspropriative indgreb, idet ny lovgivning er erstatningsfri regulering, når det ikke sker med tilbagevirkende kraft. I lovforslaget foreslås indført en overgangsbestemmelse, der bestemmer, at den foreslåede § 90, stk. 3, i radio- og fjernsynsloven alene finder anvendelse på eneretstransmissioner, hvorom der er indgået eller forlænget aftale efter lovens ikrafttræden.

5) Andet

Tilgængelighed for syns- og hørehæmmede

Ifølge direktivets art. 3c skal medlemsstaterne tilskynde medietjenesteudbydere, som hører under deres jurisdiktion, til at sikre, at deres tjenester gradvis bliver tilgængelige for syns- og hørehæmmede.

Det Centrale Handicapråd, Høreforeningen og Danske Handicaporganisationer finder, at forpligtelsen skal indskrives i radio- og fjernsynsloven eller regler udstedt i medfør heraf med henblik på at regulere samtlige medietjenesteudbydere og ikke alene public service-virksomhederne. Høreforeningen bemærker, at mediaftalerne søger at regulere tilgængeligheden på public service-området, men at kravene er usynlige eller ikke-eksisterende i forhold til det øvrige medieområde, herunder de regionale TV 2-virksomheder og kommercielle udbud. Danske Handicaporganisationer finder, at direktivets forpligtelse alene kan opfyldes korrekt gennem lovgivningsmæssige tiltag. Danske Handicaporganisationer henviser til, at der skal forpligtelser til for at drive udviklingen i den rigtige retning. Desuden har Danmark med Folketingets beslutning af 28. maj 2009 om dansk ratifikation af FN's Konvention om rettigheder for personer med handicap forpligtet sig til at anerkende retten for personer med handicap til at tage del i kulturlivet på lige fod med andre.

Kulturministeriets kommentar:

Ministeriet finder ikke, at direktivets forpligtelse om tilskyndelse skal gennemføres i radio- og fjernsynsloven. Det er ministeriets vurdering, at forpligtelsen mest hensigtsmæssigt løftes ved, at der i takt med den teknologiske udvikling m.v. løbende foretages justeringer af public service-virksomhedernes forpligtelser på området med henblik på forbedring af betjeningen af handicappede samt overvejes konkrete initiativer med henblik på at tilskynde øvrige medietjenesteudbydere til at gøre deres tjenester gradvis tilgængelige for syns- og hørehæmmede.

Det er op til de enkelte medlemsstater at vælge egnede instrumenter til gennemførelse af direktivet, jf. direktivets betragtning nr. 65). Samtidig tilskynder direktivet medlemsstaterne til at fremme co- og selvregulering inden for de områder, der er reguleret ved direktivet, jf. art. 3 og direktivets betragtning nr. 36).

Reguleringen af DRs, TV 2s og de regionale TV 2-virksomheders forpligtelser om betjening af handicappede reguleres i dag i disse public service-kontrakter og public service-tilladelse, jf. radio- og fjernsynslovens §§ 12, 31 og 38 a, hvilket efter ministeriets opfattelse fortsat er en egnet reguleringsform både i forhold til handicapforpligtelserne og øvrige public service-forpligtelser. Ministeriet finder derimod ikke, at kravet om "tilskyndelse" af øvrige medietjenesteudbydere til at gøre deres tjenester gradvis tilgængelige for syns- og hørehæmmede er egnet til at blive gennemført som et lovgivningsmæssigt tiltag, men at formålet med forpligtelsen – nemlig at sikre at sådanne tjenester i videst muligt omfang gøres tilgængelige – bedst kan opnås ved udvikling af branchekodeks, informationsvirksomhed m.v. på området. Ministeriet forventer på denne baggrund, at de relevante brancheforeninger og aktører udvikler fælles retningslinier m.v. med henblik på at gøre deres tjenester gradvis tilgængelige for syns- og hørehæmmede.

Regler om programvirksomheden (§§ 38 b og 48)

Danske Lytter- og Seerorganisationer og Det ny Public Serviceråd finder det betænkeligt, at ministeren kan fastsætte regler om indhold i programvirksomheden, og Det ny Public Serviceråd henviser til "armslængde-princippet" i forhold til de danske public service-kanaler. DR understreger, at regler om programvirksomheden ikke må indskrænke den redaktionelle frihed og peger på, at en implementering af reglerne kan ske direkte i loven. Danske Lytter- og Seerorganisationer ønsker det præciseret i lovtæksten, hvilket indhold i programvirksomheden, der er tale om. Det ny Public Serviceråd finder, at den nugældende lovgivning, hvorefter kulturministeren som led i regelfastsættelsen for programvirksomheden kan fastsætte regler med henblik på at tilgodese hensyn til børn og unge bør fastholdes og udbygges, ikke mindst i takt med udviklingen i de audiovisuelle medietjenester. Danske Dagblades Forening finder, at det er overflødigt at regulere kravet om, at tjenester ikke indeholder tilskyndelse til had på grund af race, køn og religion eller nationalitet i radio- og fjernsynsloven, da området allerede er reguleret i bl.a. straffeloven. DR giver udtryk for lignende synspunkter.

Kulturministeriets kommentar:

Det er i lovforslagets specielle bemærkninger til nr. 4 (§ 38 b) og nr. 15 (§ 48) præciseret, at bemyndigelsen påtænkes anvendt til i overensstemmelse med direktivets regler i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, at formidlet indhold også i audiovisuelle on-demand-tjenester ikke må tilskynde til had p.g.a. race, køn, religion eller nationalitet, samt regler for sådanne tjenester om fremme af produktion og adgang til europæiske programmer og krav om, at tjenester med skadeligt indhold for mindreårige kun stilles til rådighed på en sådan måde, at mindreårige normalt ikke hører eller ser disse. Det er ikke hensigten herudover at fastsætte regler om indhold i programvirksomheden. Om beskyttelse af børn og unge henvises til ministeriets kommentar overfor under punkt 2.

Direktivets art. 3b om indhold, som tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet, udvider anvendelsesområdet for direktivets hidtidige regler på området til udover lineært tv at omfatte audiovisuelle on-demand-tjenester. Der er i dag med hjemmel i radio- og fjernsynsloven i bekendtgørelsesform fastsat regler herom for lineært tv. Ministeriet vurderer, at der af hensyn til en korrekt implementering af direktivet skal ske en tilsvarende implementering i bekendtgørelsesform af reglerne i art. 3b også for audiovisuelle on-demand-tjenester.

Liberalisering af reklamereglerne for lineært tv

TV 2 finder, at det er af afgørende betydning for TV 2, at implementeringen af direktivet i dansk ret kommer til at omfatte legaliseringen af de nye reklameformer, herunder produktplacering, idet TV 2 i modsat fald svækkes yderligere i konkurrencen med tv-stationer, der rettet mod Danmark sender fra udlandet.

Antallet af reklamer

Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening og TV 2 finder, at der i overensstemmelse med direktivet skal ske en liberalisering i relation til den daglige reklamesendetid, idet direktivet lægger op til, at medlemsstaterne alene regulerer den maksimale reklamesendetid i en given klokkeperiode og ikke som tidligere også den maksimale daglige reklamesendetid.

Adgang til "breaks"

Danske Filminstruktører finder det glædeligt, at der ikke lægges op til en yderligere liberalisering af de danske reklameregler med indførelse af "breaks" (afbrydelse af programmer med reklameblokke) – og anser dette for også at være i overensstemmelse med den danske befolknings ønsker samt droit moral beskyttelsen i ophavsretsloven. Dansk Journalistforbund finder det med henblik på at værne om det redaktionelle indhold afgørende, at der ikke indføres adgang til reklameafbrydelser på DR eller TV 2/DANMARK eller lignende fjernsynskanaler af fjernsynsudsendelser, der udelukkende er bestemt til det nationale område, og som ikke kan modtages af offentligheden i andre medlemsstater. TV 2 ønsker som udgangspunkt at få de samme muligheder for anvendelse af reklameafbrydelser i Danmark som i andre medlemsstater.

delse af reklameafbrydelser, som direktivet giver. Alternativt kan der indføres regler for reklameafbrydelser svarende til de svenske og/eller norske regler.

Øvrige liberaliseringer

TV 2 finder, at forbuddet mod at reklamere for arbejdsgiverforeninger og fagforeninger samt forbuddet mod at sådanne foreninger kan sponsorere programmer i tv, skal udgå. Desuden foreslår TV 2, at forbuddet mod at reklamere i tv for politiske partier, politiske bevægelser, samt kandidater opstillet til politiske forsamlinger, udgår. Endvidere finder TV 2, at det skal være tilladt at reklamere for sundhedsydelser i tv.

Kulturministeriets kommentar:

Der har i kredsen af partier bag den mediepolitiske aftale for 2007-2010 været drøftelser af, hvorvidt der i overensstemmelse med direktivets liberaliseringer skal ske en yderligere liberalisering af de danske reklameregler. Der har ikke i kredsen været et politisk ønske om indførelse af yderligere liberaliseringer på området.

Oplysninger om medietjenesteudbydere (§ 47)

DR finder det vigtigt, at DR selv afgør på hvilken platform oplysningerne om DR som medietjenesteudbydere over for seerne og brugerne skal findes.

Kulturministeriets kommentar:

Det fremgår af afsnit 4.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger, at det er overladt til programforetagerne m.fl. selv at bestemme på hvilken måde den foreskrevne information skal gives.

Public service-meddelelser m.v.

DR foreslår i forbindelse med, at det af direktivets betragtning nr. 26) fremgår, at begrebet audiovisuel kommerciel kommunikation ikke bør omfatte public service-meddelelser og vederlagsfrie indslag til fordel for velgørenhed, at også OBS-indslag undtages. Ved OBS-indslag forstås indslag med samfundsinformation af generel interesse for seerne.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet har præciseret lovforslagets bemærkninger, så det fremgår, at indslag med samfundsinformation af generel interesse for seerne og brugerne såsom OBS-indslag udsendt af DR, der indeholder rådgivning om almene livsforhold samt oplysninger om borgernes rettigheder og pligter i samfundet, efter Kulturministeriets vurdering heller ikke kan anses for omfattet af begrebet "audiovisuel kommerciel kommunikation".

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Radio- og tv-nævnet peger på, at den foreslåede nye opgave for nævnet med at blive tilsynsmyndighed med hensyn til dels tv-udsendelsesvirksomhed uanset teknisk platform, dels tv-lignende on-demand-tjenester, må forventes potentielt at medføre en øget

sagsmængde med deraf følgende forøgelse af Styrelsen for Bibliotek og Mediers arbejde med sekretariatsbetjening af nævnet.

Kulturministeriets kommentar:

Som følge af bl.a. usikkerheden forbundet med vurderingen af det præcise omfang af den kommende forventede mindre forøgelse af Styrelsens arbejde, finder ministeriet, at man bør afvente forløbet af det første år efter de nye reglers ikrafttræden og de i denne periode indhøstede erfaringer med tilsynet med overholdelsen af de nye regler, inden der tages stilling til om denne tilsynsopgave skal udløse tilførsel af ressourcer til Styrelsen.

6. Den fjerde FM-radiokanal

Danske Dagblades Forening udtaler kritik af indsættelsen af en bemyndigelse til ministeren til at forlænge tilladelsen til programvirksomhed på fjerde FM-radiokanal.

Kulturministeriets kommentar:

Bemyndigelsen er indsat som opfølgning på tillægsaftale af 9. juni 2009 til medieaftalen for 2007-2010 om udvikling af radiomarkedet m.v. indgået af partierne bag medieaftalen, hvorved det bl.a. er bestemt, at DRs rådighed over den fjerde FM-radiokanal forlænges indtil 31. december 2010.

Bilag 1

Skrevet med fed: Kommentarer

Andre: Ingen kommentarer

Høringssvar vedrørende ændring af radio- og fjernsynsloven og ophavsretsloven (gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester m.v.)

1. Det Centrale Handicapråd	24. juli 2009
2. Forbrugerombudsmanden	7. august 2009
3. Det ny Public Serviceråd	11. august 2009
4. Høreforeningen	12. august 2009
5. Medierådet for Børn og Unge	12. august 2009
6. Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer	16. august 2009
7. Danske Handicaporganisationer	17. august 2009
8. Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening (DRRB)	17. august 2009
9. Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark	17. august 2009
10. Forenede Danske Antenneanlæg	17. august 2009
11. Rigsrevisionen	17. august 2009
12. TV 2/DANMARK A/S	17. august 2009
13. Sammenslutningen af Medier i Lokalsamfundet	17. august 2009
14. Bryggeriforeningen	17. august 2009
15. Kommunernes Landsforening	18. august 2009
16. Danske Advokater	18. august 2009
17. Dansk Artist Forbund, Dansk Musiker Forbund, Dansk Skuespillerforbund, Dansk Komponistforening, Dansk Musikforlæggerforening, Gramex, IFPI DANMARK og KODA	18. august 2009
18. Dansk Journalistforbund	18. august 2009
19. Danske Dagblades Forening	18. august 2009
20. DR	18. august 2009
21. Samrådet for Ophavsret	19. august 2009
22. Danske Filminstruktører	19. august 2009
23. HORESTA	19. august 2009
24. Dansk Musiker Forbund	19. august 2009
25. Telenor Broadcast Holding AS/Canal Digital Danmark	19. august 2009
26. DI ITEK	19. august 2009
27. Foreningen af Danske Interaktive Medier	19. august 2009
28. Radio- og tv-nævnet	26. august 2009